

PASJA WG ŚW. JANA

LITURGIA WIELKIEGO PIĄTKU

M

ĘKA naszego Pana Jezusa Chrystusa według świętego Jana.

Powyższa inwokacja została dodana dla potrzeb celebracji Liturgii Wielkiego Piątku, nie należy natomiast do ścisłej tradycji dominikańskiej, zgodnie z którą należy inwokację opuścić i od razu rozpocząć śpiew Ewangelii:

E.: Po wieczerzy wyszedł Jezus z uczniami swymi za potok Cedron. Był tam o-

gród, do którego wszedł On i Jego uczniowie. Także i Judasz, który Go wydał,

znał to miejsce, bo Jezus i uczniowie Jego często się tam gromadzili. Judasz,

otrzymawszy kohortę oraz strażników od arcykapłanów i faryzeuszów,

przybył tam z latarniami, pochodniami i bronią. A Jezus wiedząc o wszy-

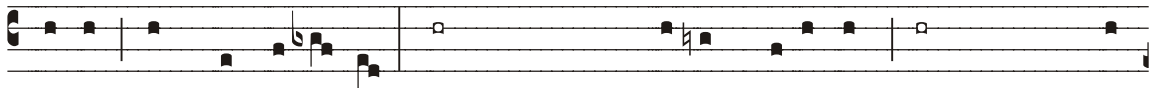
stkim, co miało na Niego przyjść, wyszedł naprzeciw i rzekł do nich:

✠: Ko- go szukacie? **E.:** Odpowiedzie-li Mu: **T.:** Jezusa z Naza-re- tu.

E.: Rzekł do nich Je- zus: **✠:** Ja je- stem. **E.:** Również i Judasz, który Go

wydał, stał między ni-mi. Skoro więc rzekł do nich: Ja jestem, cofnęli się i upa-

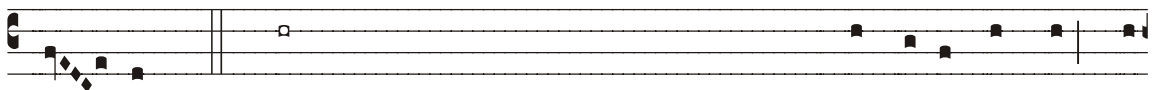
dli na ziemię. Powtórnie ich zapy- tał: **✠:** Ko- go szukacie? **E.:** Oni

zaś powiedzie-li: **T.:** Jezusa z Naza-re- tu. **E.:** Odrzekł Je- zus: **✠:** Po-

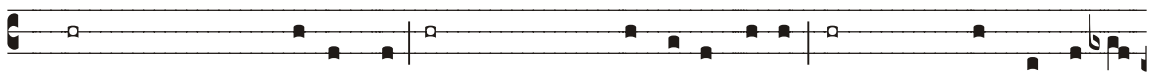
wiedzia-łem wam, że Ja je- stem. Jeże-li więc mnie szukacie, pozwólcie tym

o- dejść. **E.:** Stało się tak, aby się wypełniło słowo, które wypowiedział: Nie

utraciłem żadnego z tych, których mi da- łeś. Wówczas Szymon Piotr, mając

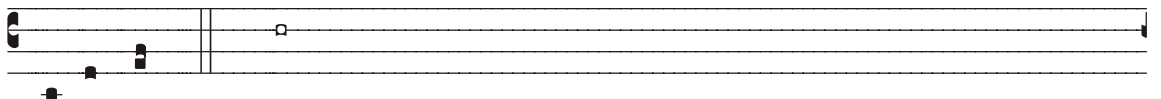
przy sobie miecz, dobył go, uderzył sługę arcykapłana i odciął mu prawe u-

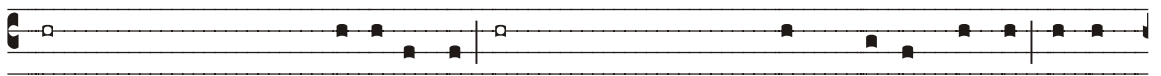
cho. A słudze było na imię Malchos. Na to rzekł Jezus do Piotra:

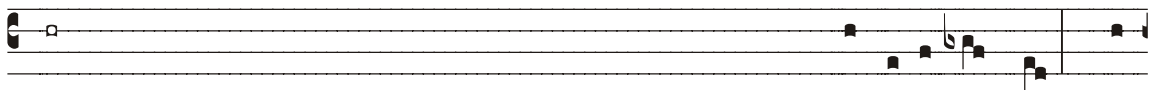
✠.: Schowaj miecz do pochwy. Czyż nie mam pić kielicha, który mi po-

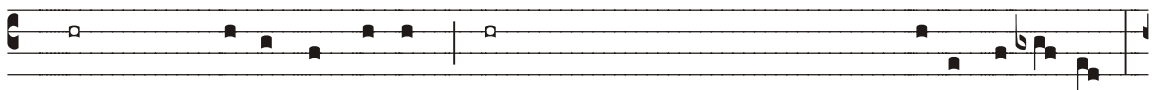
dał Ojciec? **E.:** Wówczas kohorta oraz trybun razem ze strażnikami żydowski-

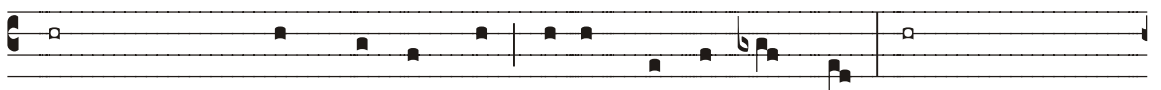
mi pojмали Jezusa, związa-li Go i zaprowadzili najpierw do Annasza, był on

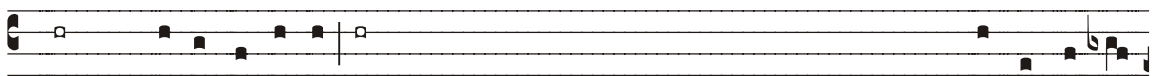
bowiem teściem Kajfasza, który owego roku pełnił urząd arcykapłański. Wła-

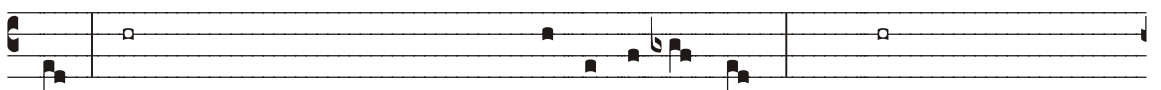
śnie Kajfasz poradził Żydom, że warto, aby jeden człowiek zginął za naród.

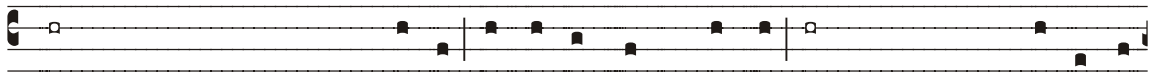
A szedł za Jezusem Szymon Piotr razem z innym uczniem. Uczeń ten był

znany arcykapłanowi i dlatego wszedł za Jezusem na dziedziniec arcykapła-

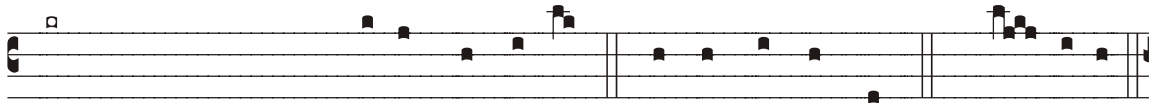
na. Piotr zaś zatrzymał się przed bramą na zewnątrz. Wszedł więc ów drugi

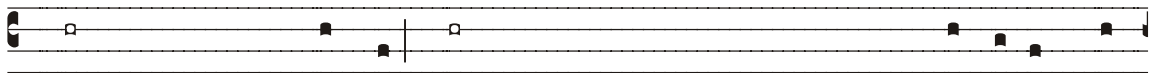
uczeń, znany arcykapłanowi, pomówił z odźwierną i wprowadził Piotra do

środku. A służąca odźwiernia rzekła do Piotra: **S.:** Czy może i ty jesteś jed-

nym spośród uczniów tego człowie-ka? **E.:** On odpowiedział: **P.:** Nie jestem.

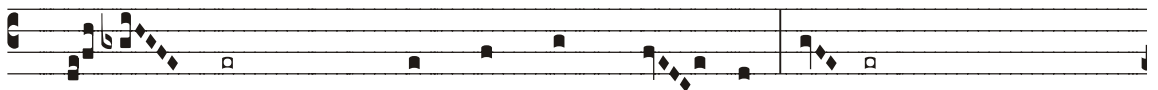
E.: A ponieważ było zimno, strażnicy i słudzy rozpalili ogień i sta- li przy

nim i grza- li się. Wśród nich stał także Piotr i grzał się. Arcykapłan więc za-

pytał Jezusa o Jego uczniów i o Jego na- u-kę. Odpowiedział mu Je- zus:

✠.: Ja przemawia-łem jawnie przed świa- tem. U-czy-łem zawsze w sy-

nagodzie i w świątyni gdzie się gromadzą wszyscy Żydzi, potajemnie zaś nie u-

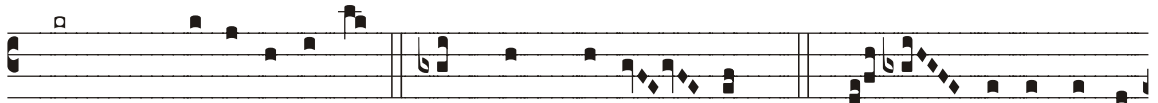
czy-łem nicze- go. Dla- cze- go Mnie py- tasz? Za- pytaj tych, którzy słyszeli,

co im mówi-łem: Oto oni wiedzą, co powiedzia- łem. **E.:** Gdy to powie-

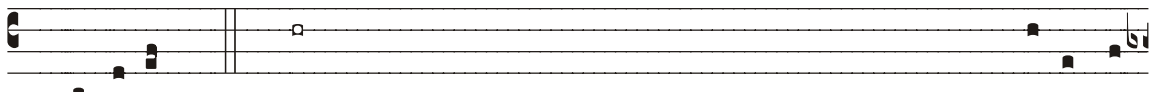
dział jeden ze sług obok stojących spoliczkował Jezusa, mówiąc: **I.:** Tak odpo-

wiadasz arcykapłanowi? **E.:** Odrzekł mu Je- zus: **✠.:** Je- że-li źle po-

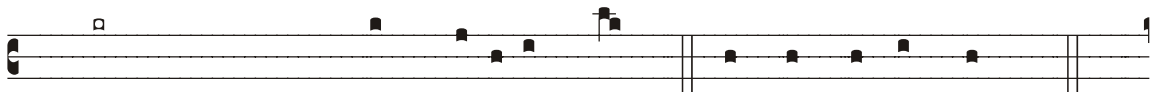
wiedzia-łem, udowodnij, co by-ło źle- go. A jeże-li dobrze, to dlaczego

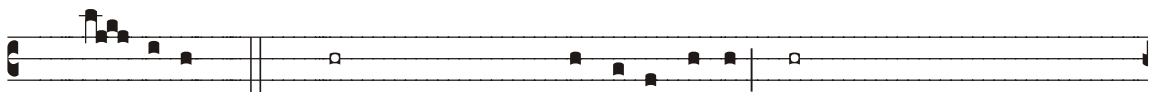
mnie bi-jesz? **E.:** Następnie Annasz wysłał Go związanego do arcykapłana Kaj-

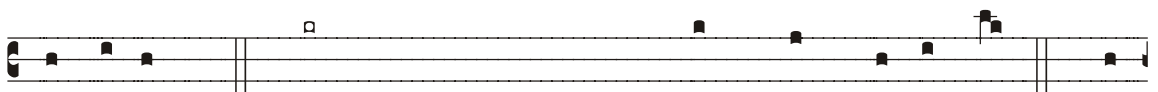
fasza. A Szymon Piotr stał i grzał się. Powiedzieli wówczas do niego:

T.: Czy i ty nie jesteś jednym z Jego uczniów? **E.:** On zaprzeczył, mówiąc:

P.: Nie jestem. **E.:** Rzekł jeden ze sług arcykapłana, krewny tego, któremu Piotr

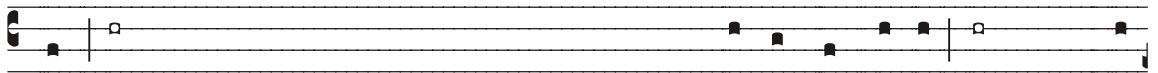
odciął ucho: **I.:** Czyż nie ciebie widziałem razem z Nim w ogrodzie? **E.:** Piotr

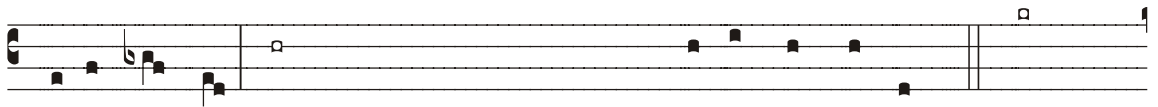
znowu zaprzeczył i natychmiast kogut zapiał.

Od Kajfasza zaprowadzili Jezusa do pre- torium. A było to wczesnym ran-

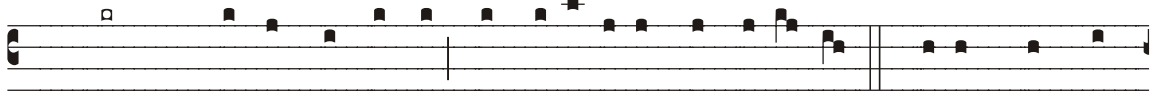
kiem: oni sami jednak nie weszli do pretorium, aby się nie ska- lać, lecz aby móc

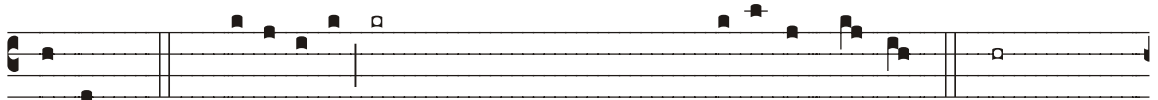
spożyć Paschę. Dlatego Piłat wyszedł do nich na zewnątrz i rzekł: *II.:* Jaką skar-

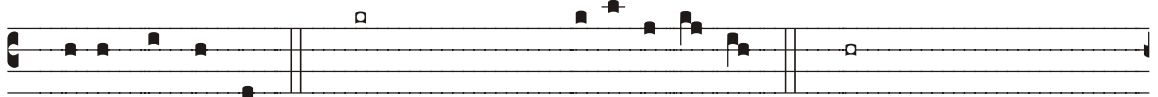
gę wnosicie przeciwko temu człowiekowi? *E.:* W odpowiedzi rzekli do niego:

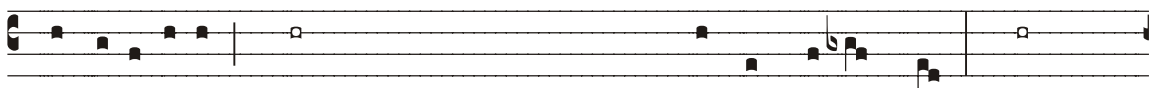
T.: Gdyby to nie był złoczyńca, nie wyda- libyśmy Go tobie. *E.:* Pi- łąt więc rzekł

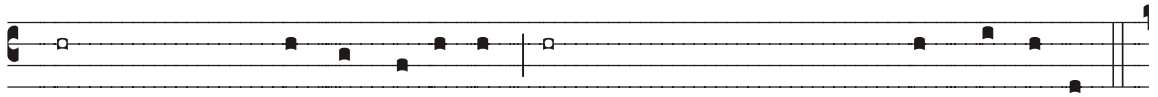
do nich: *II.:* Weźcie Go wy i osądźcie według swo- jego pra- wa. *E.:* Odpowie-

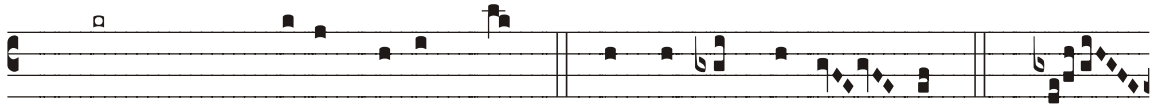
dzie- li mu Żydzi: *T.:* Nam nie wolno nikogo za- bić. *E.:* Tak miało się spełnić

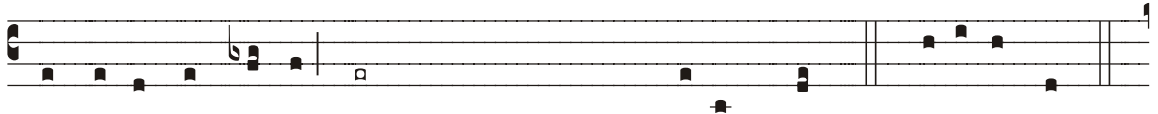
słowo Jezusa, w którym zapowiedział, jaka śmiercią miał umrzeć. Wtedy po-

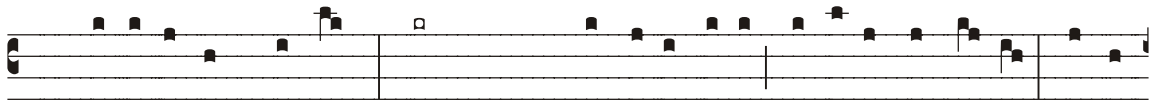
wtórnie wszedł Piłat do pre-torium, a przywoławszy Jezusa rzekł do niego:

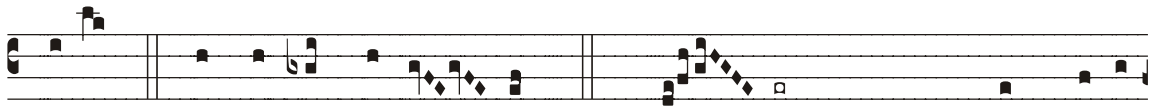
II.: Czy Ty jesteś Królem żydowskim? **E.:** Odpowiedział Je- zus: **✠.:** Czy

to mówisz od siebie, czy też inni powiedzieli ci o Mnie? **E.:** Pi-łat odparł:

II.: Czy ja jestem Żydem? Naród Twój i arcykapłani wyda-li mi Ciebie. Coś u-

czynił? **E.:** Odpowiedział Je- zus: **✠.:** Kró- lestwo moje nie jest z tego

świa- ta. Gdy- by Królestwo moje było z tego świa-ta, słudzy moi biliby się,

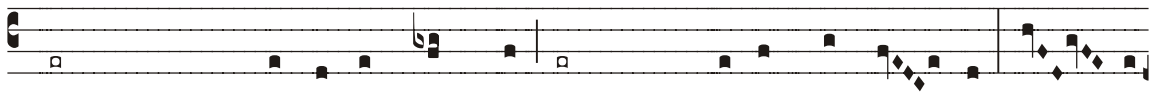
abym nie został wydany Ży- dom. Te- raz zaś królestwo mo- je nie

jest stąd. **E.:** Piłat zatem powiedział do,Niego: **II.:** A więc jesteś Kró-lem?

E.: Odpowiedział Je- zus: **✠.:** Tak, jestem Kró- lem. Ja się na to naro-

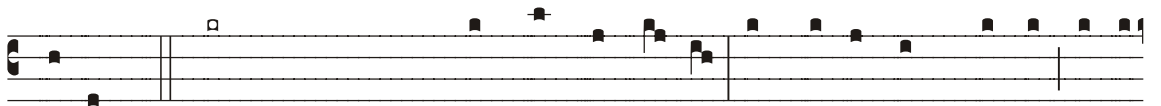
dziłem i na to przyszedłem na świat, aby dać świadectwo prawdzie. Ka- żdy,

któ jest z prawdy, słucha mo-jego gło- su. *E.:* Rzekł do Niego Pi-łat: *II.:* Cóż

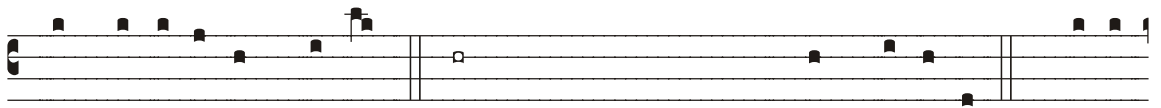
to jest prawda? *E.:* To powiedziawszy, wyszedł powtórnie do Żydów i rzekł

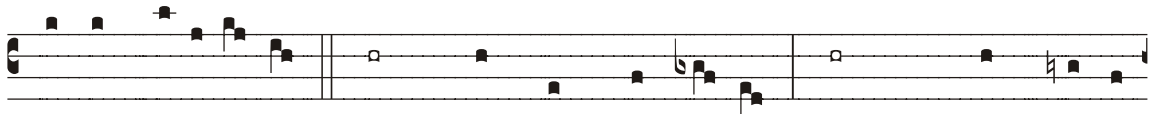
do nich: *II.:* Ja nie znajduję w Nim żadnej wi-ny. Jest zaś u was zwyczaj, że na

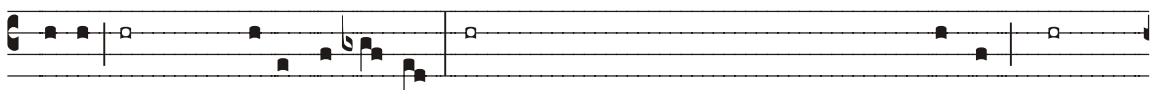
Paschę uwalniam wam jednego więźnia. Czy zatem chcecie, abym wam uwol-

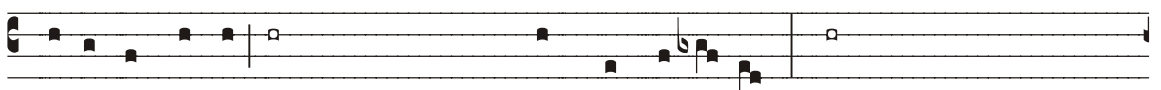
nił Kró-la żydowskiego? *E.:* Oni zaś powtórnie woła-jąc, mówi- li: *T.:* Nie te-

go, lecz Barabasza! *E.:* A Barabasz był zbrodniarzem. Wówczas Piłat wziął Je-

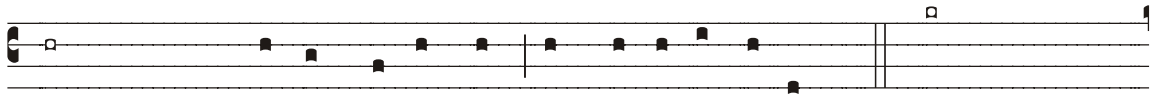
zusa i kazał Go u-biczować. A żołnierze, upłótszy koronę z cierni, włożyli

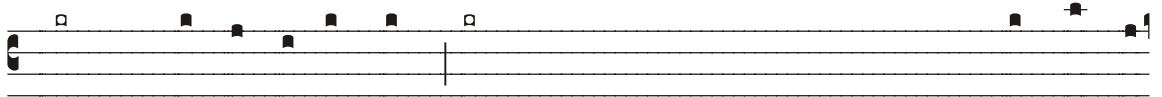
Mu ją na głowę i okryli Go płaszczem purpu-rowym. Potem podchodzili do

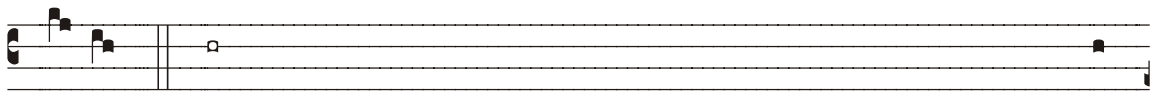
Niego i mówi-li: **T.:** Wi-taj, Kró-lu żydowski! **E.:** I po-liczkowa-li Go. A Pi-

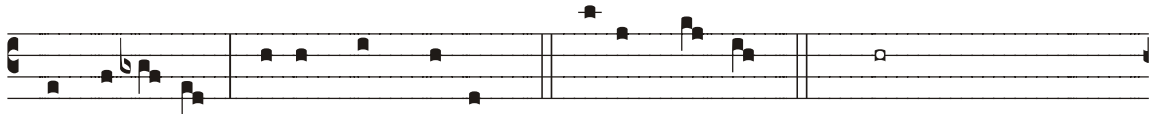
łat ponownie wyszedł na zewnątrz i przemówił do nich: **II.:** Oto wyprowa-

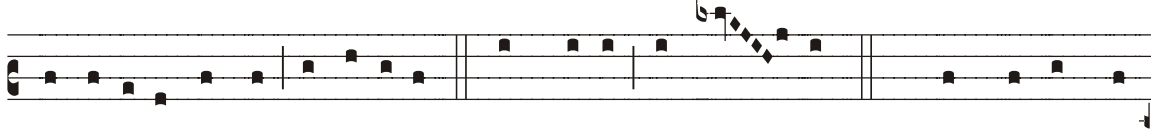
dzam Go do was na zewnątrz, abyście poznali, że ja nie znajduję w Nim żadnej

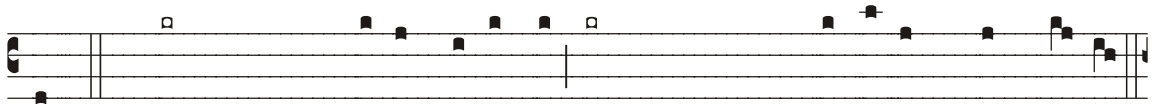
wi-ny. **E.:** Jezus więc wyszedł na zewnątrz w koronie cierniowej i płaszczu

purpu-rowym. Pi-łat rzekł do nich: **II.:** Oto człowiek. **E.:** Gdy Go ujrzeli arcy-

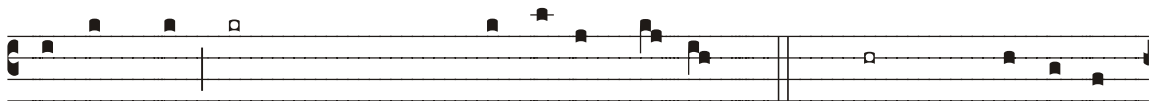
kapłani i słudzy, zawo-ła-li: **T.:** Ukrzyżuj! Ukrzy- żuj! **E.:** Rzekł do nich Pi-

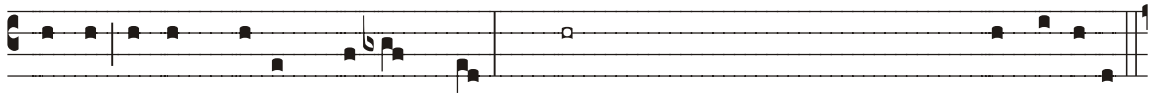
łat: **II.:** Weźcie Go i sami ukrzyżujcie! Ja bowiem nie znajdu-ję w Nim wi-ny.

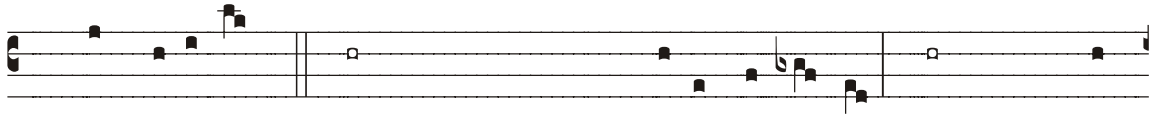
E.: Odpowiedzieli mu Żydzi: **T.:** My mamy Prawo, a według Prawa powinien

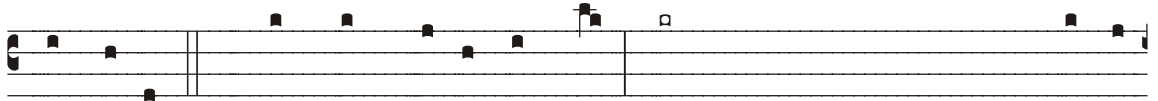
On umrzeć, bo sam siebie uczynił Synem Bo-żym. **E.:** Gdy Piłat usłyszał te

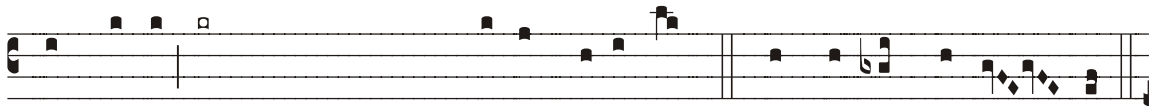
słowa, u-ląkł się jeszcze bardziej. Wszedł znów do pretorium i zapytał Jezusa:

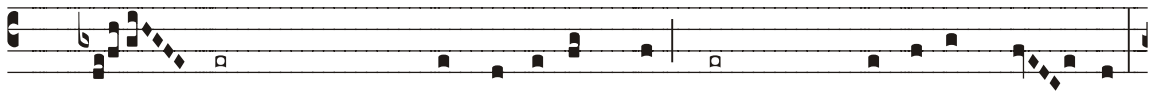
II.: Skąd Ty jesteś? **E.:** Jezus jednak nie dał mu odpowiedzi. Rzekł więc Piłat

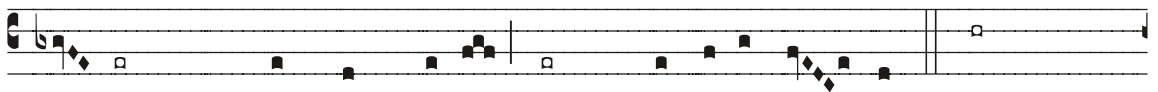
do Niego: **II.:** Nie chcesz mówić ze mną? Czy nie wiesz, że mam władzę uwol-

nić Ciebie i mam władzę Ciebie ukrzyżować? **E.:** Odpowiedział Je- zus:

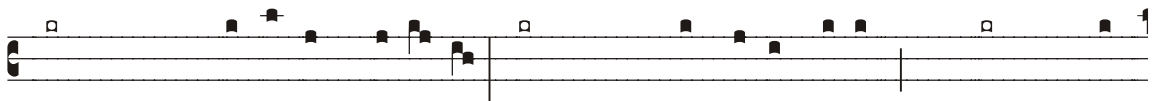
✠.: Nie miałbyś żadnej władzy nade mną, gdyby ci jej nie dano z gó- ry.

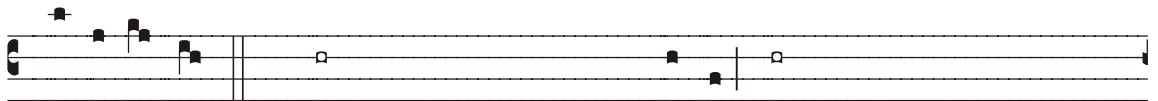
Dla- tego większy grzech ma ten, który Mnie wydał to- bie. **E.:** Odtąd Piłat

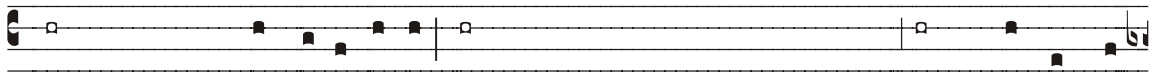
usiłował Go uwolnić. Żydzi jednak wołając mówi- li: **T.:** Jeże-li Go uwolniesz,

nie jesteś przyjacie-lem Ceza- ra. Każdy, kto się czyni Królem, sprzeciwia się

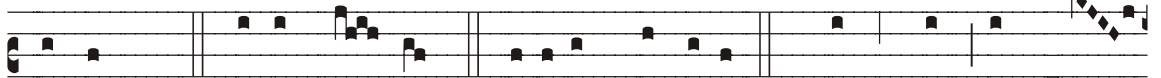
Ce za-ro-wi. **E.:** Gdy więc Piłat usłyszał te słowa, wyprowadził Jezusa na zew-

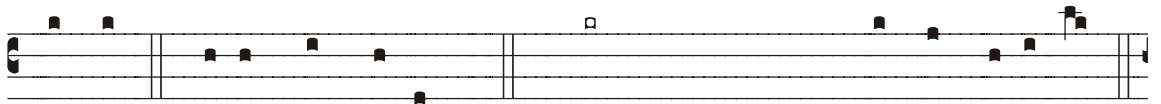
nątrz i zasiadł na trybuna-le, na miejscu zwanym Lithostrotos, a po hebrajsku

Gabba-ta. Był to dzień przygotowania Paschy, około godziny szóstej. I rzekł

do Żydów: *II.*: Oto Król wasz. *E.*: A oni krzycze-li: *T.*: Precz! Precz! Ukrzy-

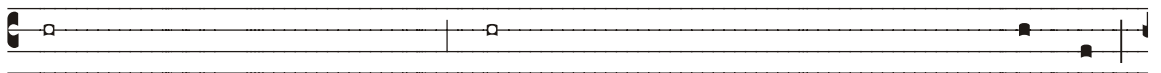
żuj Go! *E.*: Pi-łat rzekł do nich: *II.*: Czyż Króla waszego mam ukrzyżować?

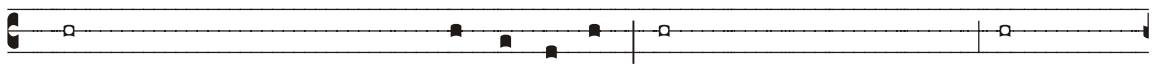
E.: Odpowiedzieli arcykapłani: *T.*: Poza Cezarem nie mamy Kró- la. *E.*: Wtedy

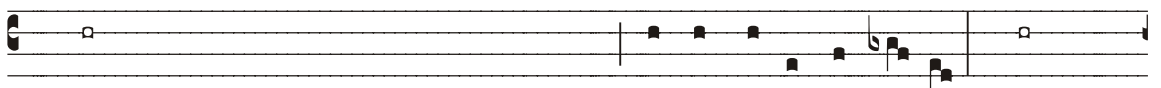
więc wydał Go im aby Go ukrzyżowa-no. Zabrali za-tem Jezu- sa.

A On sam, dźwigając krzyż, wyszedł na miejsce zwane Miejscem Czaszki,

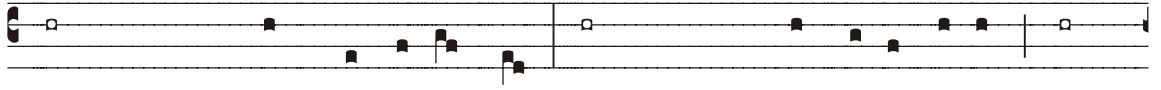
które po hebrajsku nazywa się Golgotha: tam Go ukrzyżowano, a z Nim

dwóch innych z jednej i z drugiej strony, pośrodku zaś Je- zu- sa. Wypisał

też Pi-łat ty-tuł winy i kazał go umieścić na krzy-żu. A było na-pi-sane:

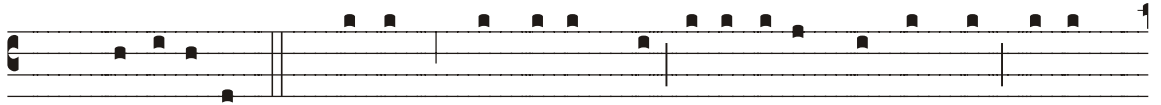
Jezus Nazarejczyk, Król żydowski. Ten napis czytało wie-lu Żydów, ponie-

waż miejsce, gdzie ukrzyżowano Jezusa, by-ło blisko mia-sta. A było napisa-

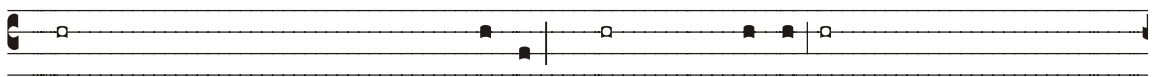
ne w języku hebrajskim, ła-cińskim i greckim. Arcykapłani żydowscy mó-

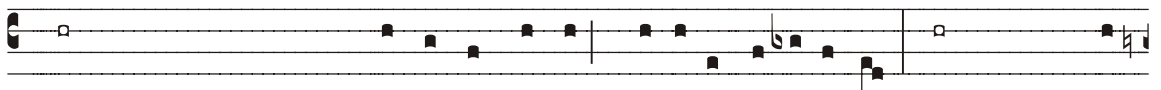
wili do Pi-ła-ta: **T.:** Nie pisz: Król żydowski, a-le że On powiedział: Jestem

Królem żydowskim. **E.:** Odparł Pi-łat: **II.:** Com napi-sał, napi- sa- łem. **E.:** Żoł-

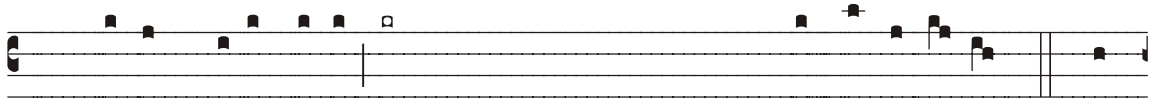
nierze zaś, gdy ukrzyżowali Jezu-sa, wzięli Jego sza-ty i podzielili na cztery

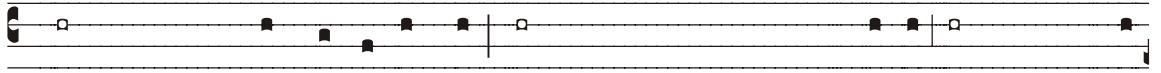
części, dla każdego żołnierza po części; wzię-li także tuni-kę. Tunika zaś nie

by-ła szy-ta, ale cała tkana od gó-ry do do-łu. Mówili więc między sobą:

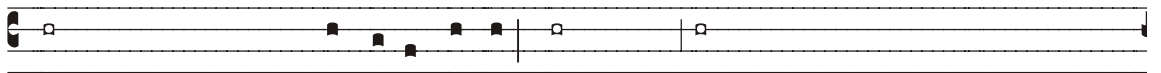
T.: Nie rozdierajmy jej, ale rzućmy o nią losy, do kogo ma należeć. **E.:** Tak

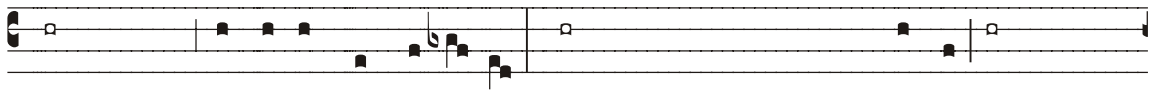
miały się wypełnić słowa Pisma: Podzielili między siebie szaty, a los rzucili o

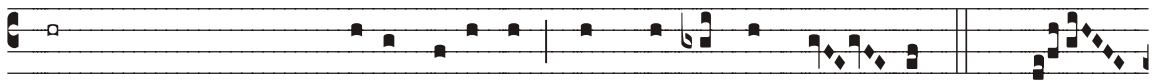
moją suknię. To właśnie uczynili żołnierze.

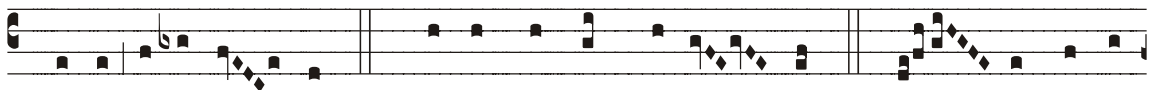
A obok krzyża Jezusowego stały: Matka Jego i siostra Matki Jego, Maria, żo-

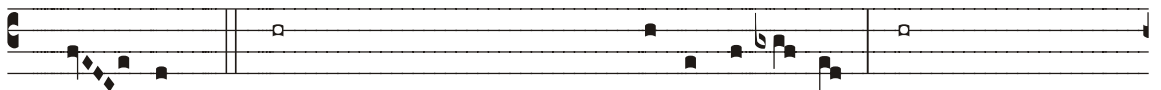
na Kleofasa, i Maria Magdalena. Kiedy więc Jezus ujrzał Matkę i stojącego

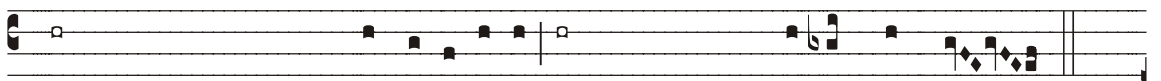
obok niej ucznia, którego miłował, rzekł do Matki swojej: **✠.:** Nie-

wiasto, o-to syn twój. **E.:** Następnie rzekł do ucznia: **✠.:** O-to Matka

twoja. **E.:** I od tej godziny uczeń wziął ją do siebie. Potem Jezus świa-

dom, że już wszystko się dokonało, aby się wypełniło Pismo, rzekł:

✠.: Pra- gnę. E.: Stało tam naczynie pełne octu. Nałożono więc na hizop gąb-

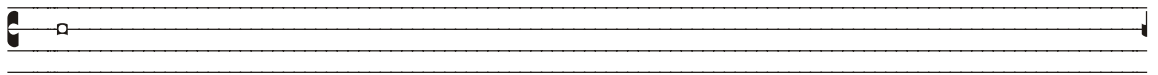

kę pełną octu i do ust Mu po-da-no. A gdy Jezus skosztował o- ctu,

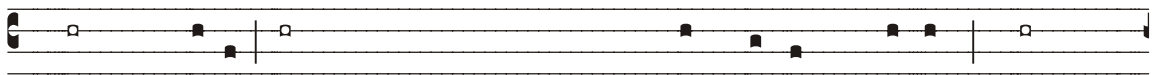

rzekł: ✠.: Wy- kona- ło się. E.: I skłoniwszy głowę od- dał ducha.

Wszyscy kłękają i przez chwilę zachowują milczenie.

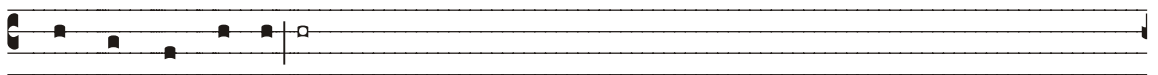
Ponieważ był to dzień przygotowania, aby zatem ciała nie pozostawały na

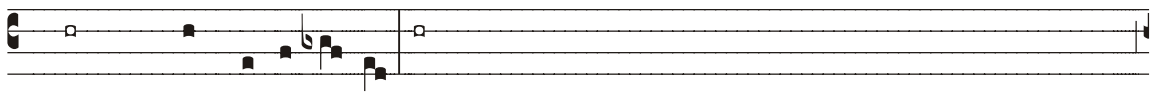
krzyżu w szabat - ów bowiem dzień szabatu był wielkim świę-tem - Żydzi pro-

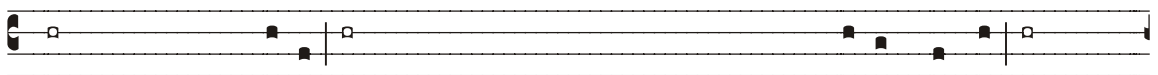
sili Piłata, aby ukrzyżowanym połamano golenie i usunię-to ich cia- ła. Przy-

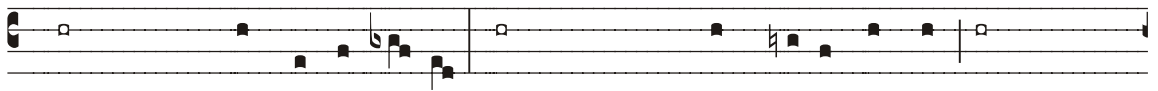
szli więc żołnierze i połama-li go-lenie tak pierwszemu, jak i drugiemu, którzy

z Nim byli ukrzyżowa-ni. Lecz gdy podeszli do Jezusa i zobaczyli, że już umarł,

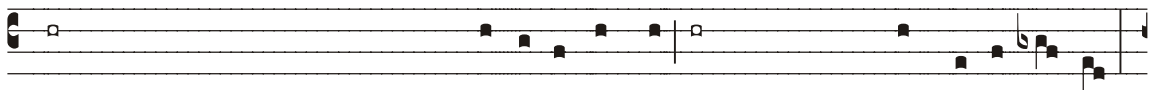
nie łamali Mu goleni, tylko jeden z żołnierzy włócznią przebił Mu bok i natych-

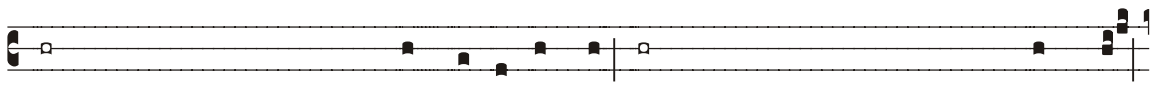
miast wypłynęła krew i wo-da. Zaświadczył to ten, który widział, a świade-

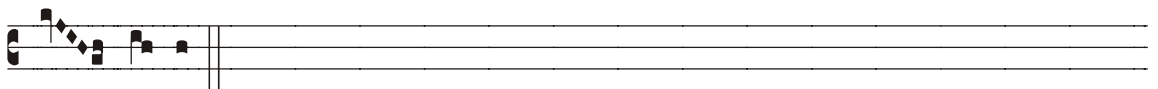
ctwo jego jest prawdzi-we. On wie, że mówi prawdę, abyście i wy wierzy- li.

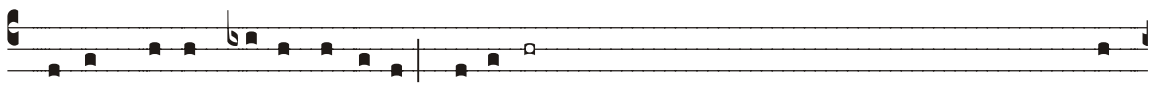
Stało się to bowiem, aby się wypełni-ło Pismo: Kość Jego nie będzie łama-na.

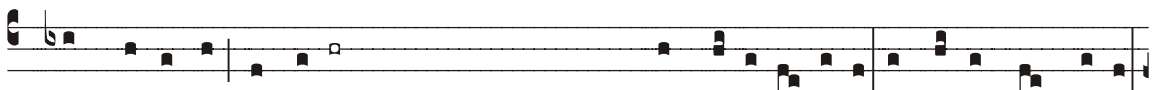
I znowu na innym miejscu mówi Pismo: Będą patrzeć na Tego, którego prze-

bi- li.

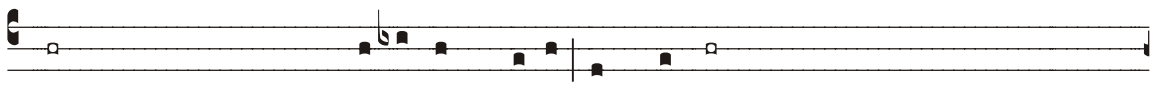
Po-tem Józef z Aryma-te- i, który był uczniem Jezusa, lecz ukrytym z obawy

przed Żydami, poprosił Piłata, aby mógł zabrać ciało Je-zusa. A Pi-łat zezwo-lił.

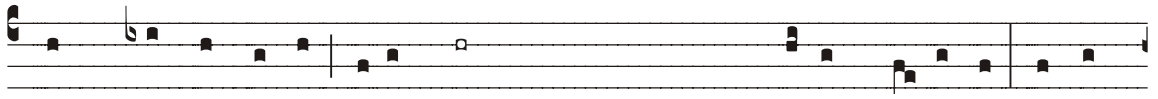
Poszedł więc i zabrał Jego cia-ło. Przybył również i Nikodem, ten, któ-ry po raz

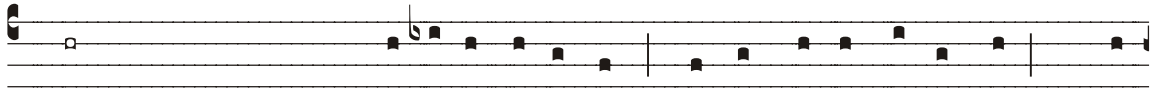
pierwszy przyszedł do Jezu-sa w nocy i przyniósł około stu funtów mieszani-

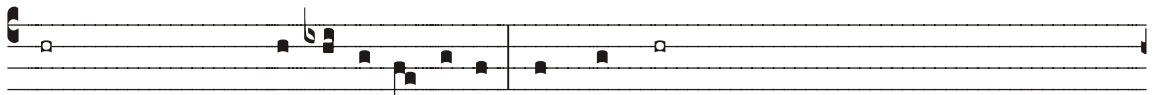
ny mirry i a-lo- esu. Zabra-li więc cia-ło Jezu-sa i obwiąza-li je w płótna ra-

zem z wonnościami, stosownie do żydowskiego sposobu grze-bania. A na

miejscu, gdzie Go ukrzyżowano, był ogród, w ogrodzie zaś nowy grób, w któ-

rym jeszcze nie złożono ni-kogo. Tam to więc, ze względu na żydowski dzień

przygo-towania, iż grób znajdował się w pobliżu, złożono Je-zu-sa.

